

Curriculum vitae d'Josep Palau i Fabre

Barcelona 1917

La seva educació passa per l'escola de Monges de Cluny, el Liceo Santo Tomás de Aquino, els Germans de les Escoles Cristianes i l'Institut Tècnic Eulàlia, dirigit pel pedagog mallorquí Bartomeu Oliver. L'any 1935 entra en contacte amb el món literari, amb coneixences com les de Carles Riba, Josep Maria de Sagarra, etc. Des de l'any 1935 a 1937 escriu a *La Publicitat* i a *La Humanitat*, on féu l'interviu a Federico García Lorca, arran de l'estrena a Barcelona de *Yerma*.

L'any 1939 és fet presoner i traslladat al camp de concentració de Lleida. Posteriorment és alliberat i el mateix any es matricula de Filosofia a la Universitat de Barcelona, on fa relació amb Joan Triadú, Nèstor Luján i Joan Perucho. L'any 1941 organitza les sessions dels Amics de la Poesia a casa de la seva família, i els anys 1941-42 reorganitza els Estudis Universitaris Catalans juntament amb Santiago Pey i Ramon Aramon. L'any 1943 publica el seu primer llibre, *Balades amargues*, en edició clandestina de vint-i-cinc exemplars i l'any següent funda la revista *Poesia* i l'editorial La Sirena. L'any 1945 participa en la creació de la revista *Ariel*.

L'any 1945 és un any clau en la vida de Palau i Fabre; una situació familiar complicada i l'ambient reclòs del país fan que la seva situació personal esdevingui insuportable. Sortosament, una beca del Govern francès li permet sortir del país i a la darrerria del mateix any ja és a París. A París, resideix durant dos anys al Pavelló Espanyol de la Ciutat Universitària i hi coneix Jean Cocteau i publica el seu primer llibre sobre Picasso, *Vides de Picasso* (1946). Continuant la seva tasca d'activista català, l'any 1947, organitza amb Heribert Barrera una Setmana d'Estudis Catalans a Prada de Conflent, a la qual aconsegueixen que hi assisteixin Pompeu Fabra, Pau Casals, Carner i Rovira i Virgili. Aquest mateix any coneix Picasso, Antonin Artaud i Octavio Paz. L'any 1949, amb motiu del desè aniversari del triomf de Franco, promou amb Albert Camus un manifest contra l'entrada d'Espanya a l'ONU. Entre 1951 i 1952 fa feines relacionades amb el món del cinema; intervé com a figurant en el film *Le salaire de la peur* de Clouzot i treballa d'assistent a la companyia de Pitoëf. L'any 1952 publica la primera edició clandestina dels *Poemes de l'alquimista*. Des de 1953 fins a 1960 treballa com a secretari de la Maison du Mexique de la Ciutat Universitària, on organitza, entre d'altres actes, un homenatge a Antonin Artaud.

L'any 1961 torna definitivament a Catalunya, i el 1962 s'instal·la a Gifreu (Llançà). L'any 1965 tradueix onze poemes del *Tao Te King* de Lao Tse, i es publiquen amb litografies originals de Ràfols-Casamada. Durant l'any 1966 publica *Picasso a Catalunya* i la traducció d'*Il·luminacions / Una temporada a l'infern* d'Arthur Rimbaud. L'any 1971 s'estrena per primer cop una obra de teatre seva, *Homenatge a Picasso*, a la Cova del Drac, i l'any 1974 se n'estrena una altra, *Mots de ritual per a Electra*, al Teatre Don Juan. Durant l'any 1976 publica el primer volum de *Quaderns de l'alquimista* i *Antonin Artaud i la revolta del teatre modern*. Entre 1976 i 1978 exerceix com a president del PEN Club Català. L'any 1982 publica el seu primer llibre de contes, *Contes despullats*.

L'any 1989 es produeix un punt d'inflexió en el seu reconeixement internacional com a picassà amb la seva participació (conferència i catàleg) en la subhasta del quadre de Picasso *Les noces de Pierrette*, a França. L'any 1993 estrena l'obra *Avui, Romeo i Julieta* i l'any 1995 reuneix la seva narrativa a *Contes de capçalera*. Durant l'any 1997 rep el Premi Nacional de Literatura i publica *Estimat Picasso*, recull de memòries de la seva relació amb Picasso. L'any 1998 el seu poema *Cant espiritual* és traduït a catorze idiomes i il·lustrat amb gravats de Perejaume. L'any 1999 rep la Lletra d'Or per *Estimat Picasso* i el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes. Durant l'any 2000 rep la Medalla d'Or de l'Ajuntament de Barcelona i presenta el seu llibre *Dansa de notes sobre Les Menines*, traduït a l'anglès, i amb gravats de Manolo Valdés. Aquest mateix any és nomenat Officier de l'Ordre des Arts et des Lettres pel Govern francès. L'any 2002 s'estrena *Vides de Picasso*, una versió coreogràfica del text de Palau dirigida per Quim Lecina. El dia 4 de maig de 2003 s'inaugura la Fundació Palau a Caldes d'Estrac (el Maresme).